

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง ตาลโตนดพืชเศรษฐกิจสร้างสรรค์จังหวัดเพชรบุรีกรณีศึกษาโอกาสและศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ระบบการผลิตผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดที่สร้างรายได้ให้กับผู้ปลูกตาลโตนดและผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตาลโตนดซึ่งได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและเพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการเลือกแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทางเลือกใหม่จากตาลโตนด แก่ประชาชนผู้ปลูกตาลโตนดหรือผู้เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมตาลโตนดที่จะส่งผลให้เขาเหล่านั้นมีทางเลือกหลากหลายในการสร้างรายได้ อื่นๆที่เป็นผลพลอยได้จากการประกอบอาชีพเกี่ยวกับตาลโตนด รวมทั้งเพื่อค้นหาศักยภาพและโอกาสทางเลือกในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์ตาลโตนดให้กับกลุ่มผู้ปลูกตาลโตนด หน่วยงานที่สนับสนุนและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตาลโตนด 3 กลุ่มคือ (1) กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดประเภทอาหารและกลุ่มผู้อาหารหวานที่นำตาลโตนดไปเป็นส่วนประกอบ ในอำเภอเมือง เขาย้อย และบ้านลาด ของจังหวัดเพชรบุรี (2) กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล ในอำเภอเมือง เขาย้อย ของจังหวัดเพชรบุรี (3) กลุ่มตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ในอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ประกอบการเกี่ยวกับตาลโตนดที่ได้จากการสำรวจข้อมูลของกิจการประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ จากประชากร จำนวน 327 คนคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คนด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในพื้นที่ระดับตำบล อำเภอเมือง เพชรบุรี บ้านลาด และเขาย้อย โดยศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2554-2555 ซึ่งมีผลสรุปประเด็นการวิจัยที่สำคัญดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 120 แหล่งผลิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเกี่ยวกับตาลโตนด 5 ประเภทหรือกิจการ คือ กลุ่มผู้ผลิตล่อนตาลสด จำนวน 29 แหล่งผลิต กลุ่มน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึก จำนวน 21 แหล่งผลิต กลุ่มล่อนตาลสดและน้ำตาลชั้น จำนวน 38 แหล่งผลิต กลุ่มผลิตภัณฑ์ไม้ตาล จำนวน 15 แหล่ง/คน และกลุ่มตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จำนวน 17 คน โดยที่ผู้ประกอบการมีเหตุผลในเลือกอาชีพเนื่องจากได้รับการถ่ายทอดความรู้จากบรรพบุรุษ และการทำตาลเป็นวัฒนธรรมของกลุ่ม รวมทั้งเป็นอาชีพที่อิสระมีรายได้แน่นอน ผลการศึกษาในรายละเอียดได้พบว่าจำนวนของผู้ประกอบกิจการเป็นเพศชายถึงร้อยละ 90.78 ขณะที่เพศหญิงมีเพียงเล็กน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าการผลิตล่อนตาลสดผู้ประกอบการเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนอายุและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ เพศชายมีอายุเฉลี่ย 53.75 ปี ขณะที่เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 59.69 ปี ประสบการณ์ในอาชีพ เพศชาย 28.28 ปี ส่วนเพศหญิง 25.27 ปี ปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือระดับการศึกษาซึ่งจะมีส่วนช่วยการเพิ่มผลผลิตต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์อันนำไปสู่การหาวิธีการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากข้อมูลลักษณะพื้นฐานของผู้ประกอบการอาชีพพบว่า

ผู้ประกอบการส่วนมากจบระดับการศึกษาขั้นต่ำ กล่าวคือประถมศึกษามากที่สุด คือร้อยละ 91.66 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 07.50 และอุดมศึกษา ตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อผู้ประกอบการในแง่ของการลงทุนและการส่งเสริมอาชีพ นั้นคือแหล่งเงินทุนและจำนวนต้นตาล ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักที่สำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการส่วนมากจะใช้เงินทุนของตนเองในการลงทุนร้อยละ 98.33 ขณะที่มีย่อยร้อยละ 1.6 เท่านั้นที่กู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ส่วนต้นตาลพบว่า ผู้ประกอบการใช้ต้นตาลตัวเมียมากกว่าตัวผู้ร้อยละ 67.08 ต่อร้อยละ 32.93 เนื่องจากตาลตัวเมียให้ผลตอบแทนดีกว่าตัวผู้ กล่าวคือ ผู้ผลิตผลิตได้ทั้งตาลตัวผู้และตาลตัวเมีย แต่ตัวผู้ให้ผลผลิตน้อยกว่าต้นตาลตัวเมียที่ให้ผลผลิตทั้งน้ำตาลสด และลอนตาลสด สำหรับแหล่งแรงงานที่ใช้ในการประกอบอาชีพตาลโดนคนนั้นส่วนมากเป็นแรงงานในครัวเรือนวันแต่ในบางรายที่มีกิจการหลายอย่างรวมกัน มีการจ้างแรงงานจากภายนอกมาใช้ จากข้อการวิเคราะห์พบว่า แรงงานที่ประกอบอาชีพนี้ได้จากสมาชิกในครัวเรือนโดยมีจำนวนแรงงานเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือร้อยละ 23 ต่อร้อยละ 76.55

ส่วนต้นทุนและผลตอบแทนการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับตาลโดนระยะเวลาการศึกษา ในปี พ.ศ. 2555 การคำนวณต้นทุนจะกำหนดเฉพาะต้นทุนที่อยู่ในระหว่างปีที่ศึกษา พบว่า ต้นทุนการผลิตประกอบด้วยต้นทุนคงที่ซึ่งรวมจาก ค่าเช่าต้นตาล ค่าเสื่อมอุปกรณ์ ค่าเสื่อมอาคารสถานที่ และเตาผลิตน้ำตาล ส่วนต้นทุนแปรผัน ประกอบด้วย ไม้พินก่อไฟ ไม้พะยอม ค่าแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค และค่าใช้จ่ายๆ อื่น โดยแบ่งเป็นกลุ่มผลิตดังนี้ กลุ่มผลิตลอนตาลสด ใช้ต้นทุนคงที่ 270,729 บาท ต้นทุนแปรผันเท่ากับ 1,738,561 บาท กลุ่มผลิตน้ำตาลชั้น ใช้ต้นทุนคงที่เท่ากับ 144,928 บาท แปรผันเท่ากับ 109,285 บาท กลุ่มที่ผลิตทั้งลอนตาลสดและน้ำตาลชั้นใช้ต้นทุนคงที่เท่ากับ 496,381 บาทและใช้ต้นทุนแปรผันเท่ากับ 343,864 บาท กลุ่มที่ใช้ต้นตาลโดนดเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ มีต้นทุนคงที่เท่ากับ 330,098 บาทและมีต้นทุนแปรผันเท่ากับ 1,307,020 บาท สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาลกลึง ใช้ต้นทุนคงที่ในการประกอบการเท่ากับ 202,205 บาท และใช้ต้นทุนแปรผันเท่ากับ 269,700 บาท สำหรับรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ พบว่า ส่วนมากผู้ผลิตขายผลิตภัณฑ์ผ่านพ่อค้าคนกลางมากกว่าขายด้วยตนเอง โดยในแต่ละกลุ่มมีรายได้ คือ กลุ่มการผลิตลอนตาลสดมีรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง 2,000,900 บาทขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 3,338,300 บาท กลุ่มผลิตน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึกมีรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง 243,900 บาท ขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 2,727,900 บาท กลุ่มผู้ผลิตลอนตาลสดและน้ำตาลชั้นขายสินค้าด้วยตนเอง 3,869,760 บาท ขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 4,722,950 บาท กลุ่มผู้ใช้น้ำตาลโดนดเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ขายผลิตภัณฑ์ของตนด้วยตัวเอง 2,237,550 บาท ขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 2,604,555 บาท ส่วนกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาลขายสินค้าด้วยตัวเองมูลค่า 114,000 บาท ขายผ่านพ่อค้าคนกลาง 1,081,666 บาท ส่วนกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการ ซึ่งผู้ผลิตแต่ละกลุ่มได้รับเท่ากับ 7,942,940, 3,750,310, 3,204,987, 2,776,397, และ 723,761 บาท สำหรับการผลิตลอนตาลสดและน้ำตาลชั้น, ลอนตาลสด, ตาลโดนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์, น้ำตาลชั้น และผลิตภัณฑ์ไม้ตาลกลึง ตามลำดับ ส่วนมูลค่าปัจจุบันสุทธิของทุกกิจการมีค่าเป็นบวก โดยเฉพาะกลุ่มผลิตน้ำตาลชั้นและลอนตาลสด มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิสูงสุดของกิจการเท่ากับ 3,226,369.65 บาท รองลงมาคือการผลิตน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึก การผลิตลอนตาล

สด ตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาลถึงที่ 1,148,959.43, 657,404.80 604,776.6 และ 81,688.35 บาท ตามลำดับ

ส่วนการหาอัตราผลตอบแทนภายในโครงการพบว่า อัตราผลตอบแทนภายในโครงการมีค่าเท่ากับร้อยละ 28.50 ,25.12, 11.46 11.10 , และ 9.75 ในกิจการผลิตน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปีก การผลิตลอนตาลสดและน้ำตาลชั้น ตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การผลิตลอนตาลสด และในการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาล ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 8 และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากร้อยละ 2.5 ในตลาดการเงินจึงสมควรลงทุนได้เพราะอัตราผลตอบแทนสูงกว่าเงินลงทุน

สำหรับการกำหนดโอกาสและศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มของกลุ่มผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มการผลิตนั้น ได้ทำการประเมินกลุ่มกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ตาลโตนด 5 กลุ่ม ด้วยตัวชี้วัด 6 ด้าน ซึ่งได้ผลการค้นพบว่า กลุ่มกิจการผลิตลอนตาลสดและน้ำตาลชั้น มีค่าศักยภาพเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.12 หรือร้อยละ 73.33 รองลงมาคือกลุ่มตาลโตนดเพื่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ กลุ่มน้ำตาลชั้น กลุ่มลอนตาลสดที่ร้อยละ 72.33, 70.66, และ 65.66 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาล ถึงมีค่าระดับต่ำที่ 1.61 หรือร้อยละ 53.66

ส่วนมุมมองการวัดศักยภาพด้วยตัวชี้วัด 6 ด้านของกลุ่มกิจการ 5 กลุ่ม รวมกันนั้น ปรากฏว่า ตัวชี้วัดด้านปัจจัยพื้นฐานของกิจการมีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับแรกที่ 2.29 หรือร้อยละ 76.33 อันดับถัดมา คือ ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มจากตาลโตนด 2.20 หรือร้อยละ 73.33 ด้านการตลาด 2.15 หรือ ร้อยละ 71.66 ด้านการผลิต 2.03 หรือ ร้อยละ 67.66 ด้านการวิจัยและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากตาลโตนด 1.72 หรือ 57.33 ทั้งหมดที่กล่าวมาอยู่ในเกณฑ์มากหรือยอมรับได้ ส่วนตัวชี้วัดด้านส่งเสริมการประกอบอาชีพและลงทุน 1.70 หรือร้อยละ 55.66 อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำต้องนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2.การอภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลเพื่อหาศักยภาพที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มดังนี้

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของตาลโตนดเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้จากองค์ความรู้ของผลิตภัณฑ์ของตาลโตนดจังหวัดเพชรบุรีกลุ่มได้แก่กลุ่มลูกตาลสดกลุ่มน้ำตาลชั้นและกลุ่มผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาล กลุ่มตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ องค์ความรู้ที่สร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในกลุ่มของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ตาลโตนดได้รับการถ่ายทอดความรู้ความสามารถเดิมจากประสบการณ์ของบรรพบุรุษสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีการเรียนของผู้ที่ต้องการสร้างผลิตภัณฑ์จากต้นตาลเพื่อหารายได้ ซึ่งสอดคล้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของ จอร์น ฮอกกิน (2007) ที่ว่า ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมเก่าสามารถนำมาประยุกต์กับวัฒนธรรมใหม่แล้วเผยแพร่ หรือใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้

สำหรับแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เกิดจากสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge based Economy) ตามแนวคิดของ จอร์น ฮอกกินเป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่ต่อยอดองค์ความรู้เดิมแต่เมื่อต่อยอดแล้วจะได้รับผลตอบแทนสูงสุด ดังเช่น องค์ความรู้เดิมของการทำผลิตภัณฑ์จากลูกตาลของผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับลูกตาลซึ่ง ได้แก่ ได้จากการเรียนรู้จากการบอกเล่าและสืบทอดการทำ

ผลิตภัณฑ์จากลูกตาลมาจากบรรพบุรุษเดิมทำผลิตภัณฑ์ลูกตาลมาเพื่อบริโภคเองและต้องการความรู้ใหม่พัฒนาตามการเปลี่ยนแปลงความเจริญด้านถนนหนทางของจังหวัดเพชรบุรีและประสบการณ์ที่ได้พบกับผู้บริโภคโดยตรงของผู้ทำผลิตภัณฑ์จากลูกตาลในการนำผลิตภัณฑ์จากลูกตาลเป็นผลิตภัณฑ์นำมาจำหน่ายให้กับผู้บริโภคและผลิตภัณฑ์จากลูกตาลที่ผู้บริโภคนิยมรับประทานในปัจจุบันได้แก่ ผลิตภัณฑ์ลูกตาลสดขนมจาวตาลเชื่อมขนมตาลและขนมตาลโดนดทอดซึ่งก่อให้เกิดรายได้มหาศาล

ตามแนวคิดของจอร์น ฮอกกิน (2007,45-46) วัฒนธรรมเก่าถือว่าเป็นปฐมเหตุของทรัพย์สินทางปัญญา (Idea) ที่เป็นมรดกตกทอดกันมาซึ่งทำให้คนรุ่นใหม่ที่ยังใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่จะส่งผลให้เศรษฐกิจมีความก้าวหน้า วัฒนธรรมน้ำตาลโดนดเป็นสิ่งสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเพชรบุรีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เมืองเพชรบุรีได้อาศัยภาชนะน้ำตาลสร้างเมืองมาแล้ว สมกับองค์ความรู้เดิมของการทำผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลโดนดได้แก่ผลิตน้ำตาลโดนดมาใช้เป็นส่วนประกอบในการทำอาหารในครัวเรือนในชีวิตประจำวันของชาวจังหวัดเพชรบุรีมีการเรียนรู้และสืบทอดในการขึ้นตาลและการทำน้ำตาลโดนดมาจากบรรพบุรุษที่เป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้าน ในส่วนของวัฒนธรรมเช่น การบูชาต้นตาลก่อนขึ้นปาด หรือพาดตาล แฝงไว้ด้วยความเคารพต่อผู้มีพระคุณ การหาองค์ความรู้ใหม่ในการทำน้ำตาลโดนดที่เป็นแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมีการพัฒนาการเรียนรู้การผลิตน้ำตาลโดนดโดยการรวมกลุ่มคนในตำบลมาตั้งกลุ่มแปรรูปน้ำตาลโดนดเพื่อการพัฒนาศักยภาพในการทำน้ำตาลโดนดให้โดดเด่น

การจัดการผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลพลอยได้จากแนวคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการแต่ละครั้งอาจมีมูลค่าที่เป็นส่วนประกอบกัน 2 อย่างคือ มูลค่าของทรัพย์สินทางปัญญา หรือทรัพย์สินที่แตะต้องไม่ได้ (Intangible & Intellectual Property) และมูลค่าทางกายภาพที่เป็นตัวลำเลียงทรัพย์สินทางปัญญา เหล่านี้ออกไปสู่มือผู้บริโภค หรือผู้ใช้ประโยชน์ (The Physical Carrier or Platform) ในแต่ละอุตสาหกรรม โดยจะได้รับผลตอบแทนกลับมาในรูปของกำไรหรือมูลค่าเพิ่ม ดังเช่น องค์ความรู้เดิมของการทำผลิตภัณฑ์จากต้นตาลได้แก่นำต้นตาลโดนดแก่มุงสนองประโยชน์ใช้สอยตามความจำเป็นในการดำรงชีพเป็นหลักใหญ่เช่นเสาบ่านตัวไม้ เครื่องเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้นได้รับการถ่ายทอดการเรียนรู้ในการใช้ประโยชน์จากไม้ตาลจากพ่อแม่และบรรพบุรุษดั้งเดิมอันเป็นแนวทางเกิดของทรัพย์สินที่แตะต้องไม่ได้ แล้วนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ได้แก่โดยอาศัยภูมิปัญญาเทคนิคและการเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้จากประสบการณ์จากลูกค้าที่สนใจผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลทำเพื่อการค้าขายเป็นอาชีพและรายได้เสริมมีการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ต่างๆเพื่อนำจำหน่ายให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวประเทมีการจัดศูนย์การเรียนรู้งานกลึงไม้ตาลบ้านหนองจก ตำบลหนองปรังและพัฒนาตลาดค้าขายผลิตภัณฑ์ทางอินเทอร์เน็ต จัดว่าเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มในระยะยาว

องค์ความรู้ที่ได้จากการปลูกตาลเพื่อเป็นสร้างแหล่งเรียนรู้ เป็นแนวทางใหม่ที่อาศัยวัฒนธรรมดั้งเดิม คือต้นตาล การปลูกต้นตาลเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์ตาลและสร้างเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เป็นการเรียนรู้ธรรมชาติของต้นตาลในอดีตที่ให้ผลผลิตเพียงผลอย่างเดียว ถ่ายทอดจากแนวคิดที่ว่าตาลโดนด เป็นต้นไม้ที่หารายได้ จึงปลูกต้นตาลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต ของคนทำตาล ซึ่งตรงกับแนวคิดของถนนม พวงเงิน ที่ว่าถ้าอยากเป็นเศรษฐีให้ปลูกต้นตาล

การคำนวณความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากตาลโดนดในปัจจุบันโดยใช้เครื่องมือทางสถิติด้วยการวัดมูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนภายในในโครงการก็พิสูจน์ให้เห็นได้ว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิ

ของทุกกิจการมีค่าเป็นบวก โดยเฉพาะการผลิตน้ำตาลชั้นและลอนตาลสด มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิสูงสุดของกิจการเท่ากับ 3,226,369.65 บาท รองลงมาคือการผลิตน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึก การผลิตลอนตาลสด ตาลโตนดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้ตาลกลึง เช่นเดียวกับการหาอัตราผลตอบแทนภายในโครงการก็พบว่า อัตราผลตอบแทนภายในโครงการทุกกิจการมีค่ามากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 8 และเงินฝากร้อยละ 2.5 ทั้งสิ้น โดยเฉพาะการผลิตน้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึกที่มีค่าร้อยละ 28.15 อันแสดงให้เห็นว่ามูลค่าเพิ่มของตาลโตนดเชิงตัวเงินก็มีมากไม่แพ้ด้านการเป็นต้นไม้ทางวัฒนธรรมของเพชรบุรี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กำธร จิตศิริและ ธนศ ตั้งจิตรเจริญเลิศ (2553) ที่ระบุไว้ในบทคัดย่อ ว่าการประกอบอาชีพเกี่ยวกับน้ำตาลโตนดเป็นอาชีพที่มีรายได้แน่นอนและเป็นอิสระ

สำหรับโอกาสในการสร้างศักยภาพนั้นเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันของผลิตภัณฑ์ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรีเพื่อกำหนดแนวทางเป็นไปได้ ในภาพรวมมีระดับศักยภาพเท่ากับ 2.01 หรือร้อยละ 67.13 โดยมีแต่ละประเด็นที่อภิปรายผลดังนี้โอกาสและความเป็นไปได้ของผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดประเภทต่างๆ ได้แก่ลอนตาลสด ผลิตภัณฑ์ไม้ตาล น้ำตาลปึก น้ำตาลใส สวนตาลโตนดล่วน เป็นการนำวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและขั้นตอนในการทำที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นเครื่องช่วยทุ่นแรงในการทำผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้นมีโอกาที่จะเพิ่มรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พงษ์ร คำรอด (2553) ที่กล่าวสรุปผลการศึกษาที่ค้นพบไว้ในบทคัดย่อว่า การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตหรือรูปแบบผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งที่ทำให้อาชีพตาลโตนดอยู่รอด เพราะมีความทันสมัย ทำให้มีศักยภาพสูง แต่อีกส่วนหนึ่งกลับค้นพบว่า ด้านการไหลเวียนของเงินทุนและวัสดุในการประกอบอาชีพหายาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการค้นพบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้พบว่าผู้ประกอบการในท้องที่สำรวจที่มีศักยภาพด้านปัจจัยพื้นฐานในการประกอบอาชีพซึ่งได้ระดับที่ 2.29 แต่ก็มีคุณสมบัติสอดคล้องกันในเรื่องของแรงงานที่มีฝีมือมีน้อย เป็นงานที่อาศัยความอดทน แรงงานที่มีความชำนาญมีน้อย เยาวชนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจสืบทอดอาชีพ

การศึกษาศักยภาพของผลิตภัณฑ์จากลูกตาลมีหลากหลายมากขึ้นมีการพัฒนาทางด้านความคิดที่เห็นถึงคุณค่าของลูกตาลนำมาขายเพื่อเป็นรายได้เสริมและพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าทั่วไปนิยมบริโภคผลิตภัณฑ์จากลูกตาลจากเมืองเพชรปัจจุบันชาวบ้านได้แปรรูปผลิตภัณฑ์จากลูกตาลหลายอย่าง เช่น ลูกตาลสด ขนมจาวตาลเชื่อม ขนมตาล การยี่เนื้อตาลขาย และการเพาะจาวตาลขาย แต่วิธีการขึ้นต้นตาลเพื่อนำลูกตาลมาทำผลิตภัณฑ์ต่างๆเพื่อจำหน่ายนั้นยังคงมีวัฒนธรรมความเชื่อในการขึ้นตาลในแบบสมัยก่อนปัจจุบันนี้การสืบทอดไม่ได้สืบทอดในการทำอาชีพการทำตาลโดยตรงแต่สืบทอดไปในการการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาหรือผู้สนใจที่มาเข้าศึกษาในกลุ่มการผลิตน้ำตาลจากตาลโตนด เช่น ในพื้นที่ตำบลหนองกะบู่ อำเภอบ้านลาดเพื่อมาดูขั้นตอนการขึ้นตาลการทำขนมตาลจึงไม่ได้เป็นการสืบทอดโดยตรง ซึ่งตรงกับการค้นพบว่า ผู้ประกอบอาชีพตาลโตนดส่วนมากเป็นผู้สูงวัย สมาชิกในครัวเรือนที่สืบทอดเจตนา มีน้อยมาก และในการศึกษาได้พบว่าศักยภาพของลูกตาลสดเพื่อมาเฉาะเป็นลอนตาลมีศักยภาพมาก เท่ากับ 1.97 ในการสร้างมูลค่าเพิ่มนั้นหมายความว่าลูกตาลสดมีศักยภาพที่ยอมรับได้ แต่มีสิ่งที่จะลดทอนศักยภาพก็คือ ค่าแรงในการจ้างคนขึ้นต้นตาลมีราคาสูงขึ้นด้านการจัดจำหน่ายมีลูกค้าต้องการมากแต่ไม่มีลูกตาลขายลูกตาลหายากต้นตาลตายง่าย

เพราะน้ำแช่รากตาลราคาน้ำมันสูงทำให้ต้นทุนการทำผลิตภัณฑ์ลูกตาลสูงขึ้นไม่มีผู้สืบทอดในการขึ้นลูกตาลขายซึ่งโอกาสระยะยาวไม่มั่นคง

ศักยภาพในการทำผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลนั้นมีการพัฒนาทำผลิตภัณฑ์น้ำตาลโตนดเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อนเช่น ตำบลหนองกะปุมมีการจัดตั้งกลุ่มแปรรูปน้ำตาลโตนดขึ้นมาทำให้น้ำตาลโตนดของตำบลหนองกะปุมเป็นสินค้าโอท็อป (OTOP) มีการบรรจุน้ำตาลโตนดการจำหน่ายน้ำตาลโตนดการจัดทำผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการให้คนทั่วไปได้รู้จักและผลิตภัณฑ์ที่คนทั่วไปนิยมผลิตภัณฑ์น้ำตาลโตนดเมืองเพชรผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลในปัจจุบันมีน้ำตาลสดน้ำตาลโตนดซึ่งเรียกตามท้องถิ่นว่า น้ำตาลชั้นหรือน้ำตาลปึก น้ำตาลปึก ปัจจุบันการทำผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลของเมืองเพชรมีขั้นตอนและวัสดุการทำน้ำตาลโตนดมีขั้นตอนหลายอย่างแต่ขั้นตอนการทำยังปฏิบัติตามแบบขั้นตอนในสมัยก่อนทุกอย่างเพียงแต่มีเครื่องทุ่นแรงบางชิ้นในการทำน้ำตาลโตนดคือจากไม้พายคนน้ำตาลเปลี่ยนมาเป็นเหล็กกระแทกน้ำตาลแต่บางครั้งก็ยังไม่พายอยู่อย่างไรรก็ตามในระยะเวลาที่ศึกษาพบว่าได้มีการนำตาลโตนดจาก พื้นที่อำเภอบ้านลาดไปผลิตน้ำตาลโตนดผง ในอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรีผลิตออกสู่ตลาดทั้งในและนอกประเทศด้วย ในส่วนการค้นพบศักยภาพของน้ำตาลปึกนั้นมีค่าระดับศักยภาพที่ 2.12 หรือร้อยละ 70.66 ซึ่งมีความเป็นไปได้มากในการสร้างมูลค่าเพิ่ม แต่ในทางกลับกันการศึกษาค้นพบว่าการทำผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลในปัจจุบันไม่พองหายากและมีราคาแพงขึ้นรวมทั้งไม้พายหายากแล้วในท้องถิ่นต้องซื้อมาจากต่างจังหวัดตลาดการซื้อเป็นการทำกลุ่มผลิตภัณฑ์กลุ่มเล็กๆยังไม่กว้างมีการแทรกแซงราคาของพ่อค้าคนกลางทำให้ราคาของน้ำตาลถูกผลิตภัณฑ์ไม้พายต่อการจำหน่ายเพราะตาลให้ผลผลิตเป็นฤดูกาล อยู่ในระหว่าง 5-6 เดือนเท่านั้นไม่มีได้กรุ่นใหม่สืบทอดจากบรรพบุรุษในการทำอาชีพทำตาลอย่างแท้จริงและปัจจุบันต้นทุนสูงกว่าสมัยก่อนผู้ประกอบการส่วนมากจะเก็บต้นตาลตัวเมียให้รวงออกลูกตาลเอาไว้ขายลูกตาลสดเพราะสร้างรายได้เร็วกว่าโดยไม่ทำน้ำตาลโตนดจากต้นตาลตัวเมียจะทำน้ำตาลโตนดจากต้นตาลตัวผู้เพียงอย่างเดียวซึ่งทำให้น้ำตาลโตนดที่เคี้ยวเป็นน้ำตาลชั้นออกสู่ตลาดน้อยลดทอนศักยภาพการผลิต

ส่วนการทำผลิตภัณฑ์ไม้ตาลกลึงจากต้นตาลของตำบลหนองปรังอำเภอเขาย้อยจังหวัดเพชรบุรีตั้งศูนย์การเรียนรู้งานกลึงไม้ตาลบ้านหนองจิก มีการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ คือ ผอบไม้ตาล แก้วเครื่องตีไม้ตาล แก้วไวน์ไม้ตาล แก้วเหยือกไม้ตาล ถ้วยกาแฟ โคมไฟ ชามไม้ตาล ชุดเขียนหมากไม้ตาล แจกันไม้ตาล ตลับสับชนิดต่างๆ บ้านไม้ตาล ถาดไม้ตาล ลูกโลกไม้ตาล ที่เขี่ยบุหรี่ยไม้ตาล ขันโตกไม้ตาล ครกสากไม้ตาล ทัพพีไม้ตาล กำไลข้อมือไม้ตาล และกรอบรูปไม้ตาลมีวัฒนธรรมค่านิยมจากภูมิปัญญาชาวบ้านพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลความต้องการของลูกค้ามีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในนามผลิตภัณฑ์กลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปรังมีวัฒนธรรมด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นเครื่องมือในการขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นสินค้าโอท็อป (OTOP) โอกาสและความเป็นไปได้ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม แต่มีการค้นพบอีกว่า กลุ่มผู้ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลคือส่วนของเงินทุนหมุนเวียนไม่มีเงินทุนให้กู้ยืมไม่มีเงินทุนเอาไว้สำรองในการให้ลูกจ้างปัจจุบันนี้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้นปัญหาด้านการจัดจำหน่ายบางครั้งทำผลิตภัณฑ์ไม่ทันกับการสั่งซื้อของลูกค้าไม้ตาลเริ่มหายากเพราะต้นตาลที่นำมาใช้ได้ต้องมีอายุ 80-90 ปีขึ้นไปซึ่ง

เมื่อวิเคราะห์ทางศักยภาพแล้วมีค่าเท่ากับ 1.61 ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไขในประเด็นของการจัดหาวัตถุดิบในการผลิตคือไม้ตาล

การเปลี่ยนแปลงชีวิตที่เกี่ยวกับวัตถุดิบและเทคนิควิธีต่างๆรวมทั้งความเชื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นจากคนที่มีศักยภาพ (Potentiality) ได้คิดค้นสิ่งใหม่ๆแล้วทำให้ผู้อื่นนำไปใช้ในสังคมการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตามแผนโดยที่ชุมชนควรได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยการนำวัฒนธรรมหรือสิ่งเปลี่ยนแปลงใหม่เข้าไปใช้การทำผลิตภัณฑ์จากต้นตาลทำให้ ตาลโดนดมีศักยภาพมากขึ้น เช่น การทำอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตาลโดนดเชิงนิเวศน์ โดยจัดแสดงหมู่บ้านผลิตผลิตภัณฑ์จากตาลโดนดให้ผู้คนเข้าชมและสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ได้โดยตรงซึ่งในงานวิจัยนี้พบเพียง 2 รายเท่านั้น การวัดศักยภาพก็มีความเป็นไปได้มากระดับ 2.17 หรือร้อยละ 72.3 แต่อย่างไรก็ตามแต่จำนวนต้นตาลที่จัดเป็นสวนได้ต้องมีจำนวนมาก แต่ที่ค้นพบต้นตาลมีน้อยแห่งยากที่จะขยายตัวหรือเพิ่มได้อย่างรวดเร็วทำให้ลดทอนศักยภาพเชิงตาลโดนดเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ที่ตรงกับแนวคิดของถนนอม พวงเงิน ที่ว่าการส่งเสริมการปลูกพืชพื้นบ้านที่มีค่าทางวัฒนธรรมเท่ากับการอนุรักษ์ความเป็นไทย

การวัดความเป็นไปได้ในโอกาสสร้างศักยภาพด้านนวัตกรรมด้วยตัวชี้วัดด้านการส่งเสริมการปลูกและการลงทุนกับการวิจัยและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากตาลโดนดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสามารถประเมินได้จากที่มีศักยภาพเท่ากับ 1.70 และ 1.72 ซึ่งยังอยู่ในสภาพที่ทั้งต่ำและพอยอมรับได้ แต่ยังไม่ได้จัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีศักยภาพสูง จึงเป็นสิ่งที่ต้องเร่งพัฒนาต่อไป เพราะจากการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากตาลโดนด ยังไม่ได้รับการพัฒนาต่อยอดเชิงบูรณาการเท่าที่ควร โดยเฉพาะการพัฒนาการบรรจุภัณฑ์ได้แก่กล่องบรรจุสินค้าและสินค้าที่ระลึกที่ทำด้วยไม้ตาลโดนด การพัฒนาด้านการจำหน่ายได้แก่พัฒนาเป็นสินค้าโอท็อป (OTOP) พัฒนาการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) การพัฒนาด้านราคาผลิตภัณฑ์การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ พัฒนาราคาให้เพิ่มขึ้นตามความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาจึงไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรณิภา โสทธิพันธ์ และคณะ (2547, 165-166) ที่ว่าการเรียนรู้ของกลุ่มและพัฒนาเผยแพร่ความรู้ไปสู่เครือข่ายของผู้ประกอบอาชีพเดียวกันในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ก็ย่อมช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์แพร่หลายไปรวดเร็วด้วยเช่นกัน

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากตาลสดพัฒนาตามความเจริญก้าวหน้าของสังคมในจังหวัดเพชรบุรี ทางด้านการคมนาคม แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากลูกตาลชุมชนวังตาล อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรีด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์จากลูกตาลได้แก่ขนมหวานชนิดต่างๆที่มีส่วนผสมของลูกตาล เช่น ขนมวันลูกตาลอ่อน ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ได้แก่ ตะกร้าและกระจาดใบตาล ด้านการจัดจำหน่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์จากลูกตาลให้วางจำหน่ายในร้านขนมหวานและร้านของฝาก และแปรรูปลูกตาลสดและบรรจุในกระป๋องแช่แข็งขยายสู่ตลาดต่างประเทศได้ ด้านราคามีการพัฒนาปรับราคาผลิตภัณฑ์จากลูกตาลสูงขึ้นให้เหมาะสมการผลิตและการบรรจุหีบห่อของผลิตภัณฑ์ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในระยะยาว

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลชั้นชุมชนหนองกะปูละชุมชนต่างๆ อำเภอบ้านลาดจังหวัดเพชรบุรีมีแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นตามลำดับจากองค์ความรู้เดิมไปสู่องค์ความรู้ใหม่ได้แก่ผลิตภัณฑ์น้ำส้มโดนด (น้ำส้มสายชูที่ได้จากการหมักน้ำตาลสด) ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ได้แก่บรรจุ

น้ำตาลปีบหรือน้ำตาลปึกในกระป๋องหรือกระปึก บรรจุน้ำตาลสดและน้ำส้มโตนดในขวดแก้วที่ผ่านการพาสเจอร์ไรส์ด้านราคาปรับขึ้นตามวัสดุที่ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพรรณีภาโสติพันธ์และคณะ (2547:92) ที่ค้นพบนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับน้ำตาลสดที่เป็นแหล่งผลิตมีอยู่ในจังหวัดสงขลาเช่นกัน

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลชุมชนหนองจิก อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีแนวทางการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ได้แก่แจกกันใส่ดอกไม้ที่เป็นรูปสัตว์ต่างๆการพัฒนาการจัดจำหน่ายได้แก่จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) และจัดหาช่องทางการจัดจำหน่ายในประเทศอื่นๆ และมีการขยายตลาดไปสู่ต่างประเทศให้ทั่วโลกเช่นฝรั่งเศสอังกฤษสวีเดนและด้านราคาควรปรับขึ้นตามความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล

สำหรับโอกาสในการสร้างศักยภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสำหรับการทำสวนตาลเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว นั้น เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยนำวัฒนธรรมตาลโตนดที่เป็นของชุมชนมาเผยแพร่สู่สังคม เกิดรายได้ขึ้นการศึกษาพบว่ามีส่วนตาลเพื่อใช้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างจำกัด ซึ่งชาวตองเงอที่เชื่อมโยงกับการผลิตสินค้าประเภทอื่นที่เกี่ยวข้องกับตาลโตนด อย่างไรก็ตามจังหวัดเพชรบุรีได้มีการสนับสนุนและรณรงค์ การปลูกตาลโตนดเชิงอนุรักษ์มากขึ้นซึ่งตรงกับกรค้นพบของอรนุช เกิดพุ่ม (2551:212-213) ที่ว่าศักยภาพของตาลโตนดจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการสนับสนุนทั้งภาคเอกชนและรัฐอย่างต่อเนื่อง โดยการส่งเสริมการปลูกตาลโตนดเพิ่มหรือดูแลรักษา เช่น การไม่ให้มีน้ำขังโคนต้นตาลโตนดเป็นระยะเวลานานตลอดจนมีการสืบทอดความรู้ในอาชีพเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับคนรุ่นใหม่และสร้างความยั่งยืนในการอนุรักษ์ตาลโตนดที่เป็นวัฒนธรรมสร้างรายได้ของจังหวัดเพชรบุรี

3. ปัญหาที่พบในการวิจัย

นอกจากข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ศักยภาพและความเป็นไปได้ของตาลโตนดในการสร้างมูลค่าเพิ่มแล้ว ยังมีปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการค้นหาศักยภาพของตาลโตนดในระยะเวลาที่ศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. ประสพการณ์ของผู้ประกอบอาชีพ ผู้ประกอบอาชีพต้องมีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ จึงจะสามารถประกอบธุรกิจด้านนี้ได้เป็นอย่างดีจากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบอาชีพจะเป็นคนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปมีประสบการณ์มาก แต่ไม่มีการรับการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบในระยะยาวทำให้คนประกอบอาชีพเกี่ยวกับตาลโตนดลดลง

2. สภาพการผลิต ปัจจุบันแม้ว่าการผลิตสินค้าประเภทต่างๆจากตาลโตนดมีจำนวนมากหลายประเภท ทั้งจาก ลูกตาลสด ไม้ตาล และดงต้นตาล ซึ่งมีศักยภาพพอจะแข่งขันได้ แต่เมื่อศึกษาในเชิงลึกกลับพบว่า วัตถุดิบที่นำมาผลิตกลับมีปริมาณที่ลดลง นั่นคือต้นตาลโตนดที่สำรวจมีจำนวน 300,000 ต้น แต่บางส่วนอยู่ในพื้นที่มีน้ำท่วมขังตลอดปีทำให้ตาลโตนดมีต้นเหลืองให้ผลผลิตไม่เต็มที่ ลูกตาลไม่ออกผล เป็นสาเหตุให้ขาดแคลนวัตถุดิบ เช่นเดียวกับต้นตาลแก่ที่นำมาทำเฟอร์นิเจอร์ก็ขาดแคลน บางครั้งการนำต้นตาลมาทำเครื่องมือในบ้านมากก็ทำให้ต้นตาลถูกโค่นลง ผลเสียหายเกิดแก่การผลิตน้ำตาลโตนด

3. คุณภาพการผลิต เนื่องจากปัจจุบันได้มีการผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับตาลโตนดออกมาจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลายหรือยอมรับของผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคนิยมซื้อก็ยังเป็นชนิดเดิม

คุณภาพของผลิตภัณฑ์ใหม่ยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด เพราะขาดมาตรฐานทางผลิตภัณฑ์อาหารที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป หน่วยงานของรัฐต้องเข้าดูและวางแผนให้เกิดประโยชน์ระยะยาว

4. แนวโน้มการตลาด ในปัจจุบันมีการถดถอยของเศรษฐกิจท้องถิ่นมากขึ้น เนื่องจากเป็น การกระจายรายได้ไปสู่ต่างจังหวัด และเป็นการพัฒนาการปกครองส่วนภูมิภาค จากการศึกษาพบว่า ระบบตลาดผลิตภัณฑ์ตาลโตนดยังกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ หรือขายเฉพาะนักท่องเที่ยว เท่านั้น จึงขาด เครือข่ายตลาดที่กว้าง ต้องพึ่งพาค้าคนกลาง ผู้ผลิตจึงได้ราคาขายที่ต่ำกว่าต้นทุนที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ ต้นทุนการผลิตน้ำตาลโตนด เช่น ไม้พะยอม ไม้พะยอม และเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเคี่ยวน้ำตาล เป็นต้น

5. การส่งเสริมของภาครัฐจังหวัดเพชรบุรีกำหนดให้ตาลโตนดเป็นพืชเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญกับแนวทางที่กำหนดไว้ตามนโยบาย ที่ผ่านมาเพียง การสนับสนุนในด้านความรู้ในการผลิตน้ำตาลโตนดเพียงเล็กน้อย ยังไม่ครบกระบวนการ ของ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ต้องการส่งเสริมทั้งด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มทางต้นทุนวัฒนธรรม มีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และการขยายกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพไปสู่คนรุ่นใหม่ แต่จากการศึกษาพบว่า นโยบาย ของรัฐไม่ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม เป็นผลให้การลงทุนในการผลิตมีความไม่ แน่นนอนทั้งตัววัตถุดิบเอง และ การส่งเสริมจากภาครัฐในอนาคต

4. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากปัญหาที่พบในการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับชุมชนและรัฐก็คือ การอนุรักษ์ต้นตาล เนื่องจากในปัจจุบันต้นตาลที่มี อยู่มีน้อยวันจะหมดลงไปเรื่อย ไม่มีการปลูกทดแทนและอนุรักษ์ ต้นตาลโตนดที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ถูก น้ำแข็งคอนั่นเนื่องมาจากการปล่อยน้ำทำนา ซึ่งทำให้รากเน่าและเป็นตาลหงอย ฉะนั้นหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้มีการปลูกต้นตาลเพิ่มขึ้นและอนุรักษ์ตาลไว้เพื่อใช้ ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหาเกี่ยวกับผู้สืบทอดการทำอาชีพตาลโตนด จากการศึกษาพบว่า เยาวชนรุ่นใหม่ไม่ค่อยใส่ใจเลือกประกอบอาชีพนี้อย่างจริงจัง ทั้งที่อาชีพนี้สามารถทำรายได้ได้ดีกว่า การทำนา 1 ไร่/ครั้ง ดังนั้น ควรจัดให้มีแหล่งการเพาะกล้าอาชีพตาลโตนดแก่คนรุ่นใหม่หรือผู้สนใจ โดยการสร้างจิตสำนึกและกระตุ้นให้เยาวชนเห็นคุณค่าของอาชีพที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ตาลโตนด

3. ในการสร้างตาลโตนดเป็นพืชเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดเพชรบุรี หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่องและจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ตาลโตนดอย่างบูรณาการและต่อเนื่อง เพื่อสืบทอดและอนุรักษ์วัฒนธรรมต้น ตาลที่เป็นภูมิปัญญาชาวเพชรไว้

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่มีขอบเขตจำกัดเน้นด้านศักยภาพของตาลโตนดเพื่อ ต้องการประเมินความเป็นไปได้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มเท่านั้น ดังนั้นในอนาคตควรมีการศึกษาวิจัย เพิ่มเติมต่อ ดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไม่เลือกประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับตาลโตนดของเยาวชนจังหวัดเพชรบุรี
2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาต้นแบบอาชีพที่เกี่ยวกับตาลโตนดที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในระยะยาว เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ครบวงจร เพิ่มพูนความรู้และอนุรักษ์วัฒนธรรมตาลโตนด เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยด้านนโยบายของรัฐที่มีผลต่อการส่งเสริมให้ตาลโตนดเป็นพืชเศรษฐกิจสร้างสรรค์จังหวัดเพชรบุรีอันนำไปสู่การวางแผนประกอบอาชีพในระยะยาว